

CiU reforça el seu avantatge però no té garantit poder governar

- La federació nacionalista supera en un o dos els escons atribuïts a la suma de PSC i ICV-EUiA
- Esquerra manté la doble clau malgrat que és el partit que perd més suport popular

EL PERIÓDICO. BARCELONA

11/10/2006

Quan falten cinc dies per al començament de la campanya, les eleccions de l'1 de novembre continuen obertes. Convergència i Unió (CiU) ha reforçat en els últims dies la seva posició al capdavant de la carrera electoral, però sense ampliar el seu avantatge sobre el Partit dels Socialistes (PSC). Una majoria d'electors segueixen recolzant el nacionalista Artur Mas en la seva pugna per la Presidència de la Generalitat, però el socialista José Montilla està millorant les seves posicions. La mobilització de l'electorat encara és escassa i, per tant, la possibilitat de canvis significatius, elevada.

El sondeig efectuat pel Gabinet d'Estudis Socials i Opinió Pública (GESOP) per a EL PERIÓDICO els dies 5, 6 i 7 d'octubre passats mostra una fotografia preelectoral molt similar a l'obtinguda a finals del mes de setembre. CiU va davant amb cinc punts d'avantatge sobre el PSC. La diferència respecte a la situació de fa tres setmanes és que els dos partits han millorat mig punt l'estimació de vot, i pel que fa al càlcul d'escons, CiU en guanya un mentre que el PSC es queda com estava, de manera que l'avantatge nacionalista passa d'11 a 12 escons.

Aquesta diferència queda reduïda a la mínima expressió si se suma als escons socialistes els 10 o 11 d'Iniciativa (ICV-EUiA), que augmenta molt lleugerament l'estimació de vot en relació al setembre.

LA FORÇA D'ERC

La possibilitat de decantar cap a un costat o cap a l'altre la balança segueix estant en mans d'Esquerra Republicana de Catalunya (ERC), que continua perdent terreny electoral (gairebé un punt respecte al sondeig del setembre i quatre en relació a les eleccions del 2003), però els 18 o 19 diputats que manté poden formar majoria tant amb la coalició nacionalista com amb els grups de l'esquerra.

També segueix perdent suport el Partit Popular (PPC), que baixa unes dècimes en relació amb el sondeig del setembre i gairebé dos punts respecte dels comicis del 2003, situació que portaria aquest partit a perdre dos o tres escons dels 15 de què disposava fins ara al Parlament. La suma dels escons estimats per al PPC i els de CiU segueix sense arribar als 68 que determinen la majoria absoluta de la Cambra catalana, cosa que, de moment, fa impossible un govern nacionalista en minoria amb el suport extern del grup que encapçala Josep Piqué.

MOBILITZACIÓ NACIONALISTA

En intenció directa de vot, el d'aquelles persones que expressen amb seguretat quin partit votaran, CiU ha tornat a superar el PSC per un punt i mig, després que els socialistes anessin dos punts i mig per davant el mes passat. La federació nacionalista ja ha aconseguit a aquestes altures mobilitzar a la major part del seu electorat: més del 80% de les persones que asseguraven haver-los votat el 2003 repetiran ara opció.

A l'extrem oposat hi ha Esquerra Republicana. A aquestes altures, només el 57% dels seus electors del 2003 preveuen repetir vot el pròxim 1 de novembre i ni més ni menys que el 30% ha decidit canviar-lo. El vot republicà és el més volàtil i el seu resultat final el més difícil de

preveure, tot i que la tendència a la baixa és clara.

La fidelitat de vot també és escassa entre l'electorat socialista: amb prou feines manté dos de cada tres vots obtinguts el 2003 i un de cada cinc electors anuncia que canviarà d'opció política. Entre l'electorat del Partit Popular el grau de fidelitat és similar, mentre que la decisió de canvi d'opció és una mica més baixa per a Iniciativa.

Els moviments en la intenció de vot de les últimes setmanes mostren que la base sobre la qual se sustenten les expectatives electorals de CiU són sòlides i té la victòria a l'abast de la mà. Amb tot, no acaba d'aprofitar el desconcert que es percep en l'electorat dels grups del tripartit, sobretot entre els votants republicans i els socialistes. Convergència i Unió ja ha mobilitzat el seu electorat, mentre que els altres encara no ho han aconseguit i no és clar que se n'acabin sortint. Aquesta desmobilització de l'esquerra, si no es corregeix, pot tenir com a conseqüència una abstenció més elevada que la del 2003, que es va situar en el 37,5%.

El sondeig, en tot cas, mostra alguns símptomes que Montilla està superant el mal moment del setembre. Els enquestats que afirmen que el votaran amb tota seguretat han augmentat dos punts i mig, i també millora els resultats quan es pregunta als enquestats sobre quin candidat preferirien com a president.

Mas guanya a un Montilla en alça el pols per la presidència

Els enquestats atribueixen més virtuts al dirigent nacionalista

El líder del PSC és considerat més bon gestor en 6 dels 10 temes de més interès

EL PERIÓDICO. BARCELONA.

11/12/06

Artur Mas segueix sent el candidat preferit pels enquestats com a futur president de la Generalitat, però José Montilla escurça distàncies en un hipotètic cara a cara entre els dos contendents. Aquesta circumstància es produeix tant per la baixada de les preferències que es dirigien al candidat convergent com per l'augment de les respostes que s'inclinen pel dirigent socialista. La diferència, que en l'enquesta que es va publicar el dia 21 de setembre era pràcticament de 15 punts, es veu reduïda ara a menys de 10.

Una altra dada encoratjadora per a les aspiracions presidencials de José Montilla és l'increment substancial de votants del PSC que prefereixen com a president el candidat socialista. Aquest augment es dona també, encara que en una proporció més baixa, entre l'electorat d'ICV-

EUiA, el d'ERC i el de CiU. En canvi, baixen els electors del PPC que prefereixen José Montilla abans que Artur Mas.

D'ESQUERRA A DRETA

Segons l'espectre ideològic, l'esquerra (el 54,4%) i el centre-esquerra (el 46,5%) prefereixen el socialista, mentre que el centre (el 67,8%), el centre-dreta (el 73,8%) i la dreta (el 70,5%) s'inclinen pel convergent. En l'enquesta anterior, els consultats que es confessaven ideològicament de centre-esquerra preferien majoritàriament Mas com a president.

Els enquestats que es proclamen ideològicament entre el primer grup són el doble que els que confessaven estar a la dreta. Mas resulta el preferit entre tots els segments d'enquestats segons el sexe i l'edat.

ATRIBUTS DELS CANDIDATS

Quan l'enquesta convida els consultats a adjudicar a Mas o a Montilla una sèrie d'11 atributs, Mas segueix sent el guanyador en nou dels 11: més coneixement de Catalunya, més bon comunicador, més capacitat per defensar els interessos de Catalunya, més dialogant, amb més visió de futur, és una persona més preparada, és més pròxim als ciutadans, més eficaç i més intel·ligent. Igual que en la consulta que es va fer fa tres setmanes, els enquestats consideren que Montilla és més treballador i més honrat que el seu adversari nacionalista. Els percentatges que s'adjudiquen a cada un dels aspirants a president són substancialment iguals que els de l'enquesta anterior, amb l'única excepció en el capítol *més pròxim als ciutadans*, en el qual Montilla puja 4,5 punts.

TEMES DE GESTIÓ

El panorama varia d'una manera notable quan es pregunta als enquestats quin dels dos candidats a la presidència de la Generalitat actuaria millor en deu temes concrets d'interès primordial per a la ciutadania. En aquest cas, Mas s'emporta la primacia en quatre d'aquests grans temes: la seguretat, les infraestructures, la família i l'educació. En canvi, Montilla és el favorit a l'hora de gestionar temes com la sanitat, la feina, la immigració, la tercera edat, la vivenda i el medi ambient. L'àmbit en què es mostra més confiança en el candidat socialista és en l'ocupació.

Aprovat just o suspens per als candidats

- Montilla és l'únic que millora nota i passa al segon lloc, darrere de Mas
- L'aspirant de CiU és el que rep la puntuació més alta del seu propi electorat

EL PERIÓDICO. BARCELONA

11/12/2006

José Montilla, candidat a president pel PSC, és l'únic dels cinc aspirants al càrrec que augmenta la seva valoració respecte a l'enquesta publicada per aquest diari el 21 de setembre. Aquesta millora li permet pujar un lloc i superar, per primera vegada des del juliol del 2005, la valoració de Joan Saura, que baixa dues dècimes. El convergent Artur Mas segueix en primer lloc malgrat experimentar un lleu descens. De totes maneres, és destacable la pobra valoració que els enquestats concedeixen als dirigents polítics.

Únicament els tres líders esmentats, encara que per poc marge, superen l'aprovat. El republicà Josep-

Lluís Carod-Rovira i el conservador Josep Piqué, que ocupen el quart i el cinquè lloc, respectivament, queden per sota dels cinc punts.

AUGMENT DE NOTA

José Montilla també augmenta la valoració que li donen els electors del PSC: arribant a un 6,4, enfront del 6 del mes de setembre. Artur Mas, amb 7,2, és el que més bona nota treu entre els seus propis electors. En segon lloc en l'apreciació dels seus votants figura Saura, amb 6,7 punts, seguit de Carod-Rovira, que amb 6,4 iguala Montilla. L'últim lloc l'ocupa Piqué, a qui els seus propis votants li donen un 6,2.

Mas segueix sent el candidat a qui més percentatge d'enquestats donen per segur que el votaran. No obstant, Montilla li guanya terreny i redueix la diferència a la meitat. A continuació dels dos principals aspirants a president figuren, per aquest ordre, Carod-Rovira, Joan Saura i Josep Piqué. Aquest últim s'emporta la palma entre els enquestats que asseguren que és impossible que el votin: vuit de cada 10.

LA DEBILITAT DE MONTILLA

Els electors del PSC que assenyalen que votaran amb tota seguretat Montilla pugen 10 punts respecte a l'enquesta del setembre, però el candidat socialista segueix sent el que menys seguretat obté dels seus propis votants. En primer lloc figura Mas, seguit de Piqué, Saura, Carod-Rovira i, finalment, Montilla. En canvi, en la impossibilitat de votar-lo, el líder republicà és qui més negatives obté del seu propi electorat, seguit de Montilla, Piqué, Saura i, finalment, Mas.

Quan es pregunta als enquestats a quin dels cinc candidats prefereix com a futur president de la Generalitat, Mas segueix al capdavant, seguit per Montilla a una distància de 7 punts. El segon lloc l'ocupa Carod-Rovira; el quart, Saura, i el cinquè i últim, Piqué.

'Sociovergència' i tripartit són les opcions de govern preferides

- Un pacte PSC-CiU i, a poca distància, el del Tinell són les fórmules amb més acceptació ciutadana
- La clau de la governabilitat continua en mans d'ERC, que es manté en l'equidistància

EL PERIÓDICO. BARCELONA .12-10-06

El tripartit segueix guanyant adeptes com a opció de govern preferida entre els enquestats si després de les eleccions de l'1-N cap partit arriba a la majoria absoluta, segons l'enquesta del Gabinet d'Estudis Socials i Opinió Pública (GESOP) per a EL PERIÓDICO. No obstant, la sociovergència (la coalició PSC+CiU) recupera una mica de terreny perdut en l'enquesta de setembre i queda dos punts per sobre de la fórmula del pacte del Tinell (PSC, Esquerra i Iniciativa)

Segons l'enquesta, realitzada els dies 5, 6 i 7 d'aquest mes, les coalicions possibles serien, en primer lloc, PSC+CiU, que reuniria un grup d'entre 92 i 94 diputats (la majoria absoluta al Parlament és de 68 escons). Aquesta és l'opció més demanada pels votants del PSC i se situa 9,5 punts per sobre dels electors socialistes que prefereixen el tripartit. Els votants convergents, no obstant, estan pràcticament dividits entre la *sociovergència* i el pacte nacionalista amb ERC, amb una lleugera diferència d'1,4 punts a favor d'aquest últim.

UNA SEGONA OPORTUNITAT

Una altra possibilitat, que també aconseguiria majoria absoluta a la Cambra catalana és la repetició del tripartit, que reuniria entre 69 i 71 escons.

Per aquesta opció s'inclinen majoritàriament els electors d'ICV-EUiA i també els d'Esquerra. Els ecosocialistes, des del seu electorat fins als seus dirigents, es mostren els més ferris defensors de la repetició de la fórmula de govern que va acabar amb el tancament de la legislatura un any abans de la seva conclusió oficial. Evidentment, és l'única opció que permetria el seu retorn a l'Executiu.

Per una altra part, encara que l'electorat republicà s'inclina més pel tripartit que per un govern conjunt amb CiU, els dirigents d'ERC continuen esfullant la margarida i, en un intent de mantenir la famosa equidistància que tan bons resultats els va proporcionar en les eleccions passades, encara no s'han pronunciat: fins i tot complint-se les previsions pessimistes que els auguren les enquestes, seguiran tenint a les seves mans la clau d'un futur govern que no passi per una coalició entre els dos grans.

EL PACTE NACIONALISTA

Una altra coalició possible seria la formada pels dos grups nacionalistes, CiU i ERC, que sumaria entre 70 i 72 representants al Parlament. Aquesta fórmula és la preferida per l'electorat de CiU, però, com s'ha dit anteriorment, només molt lleugerament per sobre dels que s'inclinen per un pacte amb el PSC.

La hipòtesi d'un govern CiU+PPC està, d'acord amb els resultats que presenta aquesta enquesta, descartada, ja que en el millor dels casos --és a dir, que les dues formacions obtinguessin la més alta de les possibilitats en la forquilla de diputats que els atorga l'enquesta-- es quedarien entre dos i quatre escons de la majoria absoluta. Aquesta opció, majoritària només entre els votants populars, recull un de cada vuit possibles adeptes de CiU

UN GOVERN MINORITARI

Per aquesta mateixa raó, l'opció d'un govern minoritari de CiU amb el suport extern del PPC, també queda descartada.

Quan l'enquesta pregunta quina de les coalicions possibles creuen els enquestats que acabarà governant, les respostes es divideixen pràcticament en el mateix percentatge entre els que s'inclinen per la fórmula PSC+CiU i el tripartit, amb poc més d'un punt a favor de la primera. També en aquest cas és l'electorat del PSC el que més creu en la possibilitat de la sociovergència, però també és majoritària entre els votants de CiU. Els republicans s'inclinen més perquè acabarà governant el tripartit i els ecosocialistes es divideixen a parts iguals entre les dues possibilitats.

Mas s'aferma, Montilla es mou

ENQUESTA ELECTORAL | L'ANÀLISI // JOAN TAPIA

Vint dies després de l'anterior sondeig, la foto de les intencions ciutadanes de cara a l'1-N és molt similar

La foto amb prou feines s'ha mogut. Vint dies després, la segona enquesta electoral d'EL PERIÓDICO no indica grans variacions. CiU manté l'avantatge de cinc punts amb el PSC, que portaria la formació nacionalista a guanyar no sols en escons, com el 2003, sinó també en vots. I com a la primera enquesta, **Artur Mas** no ho té fàcil per ser president perquè queda lluny de la majoria absoluta. La novetat és que passen coses a l'electorat pròxim a **José Montilla**, que puja en valoració i escurça la distància.

En estimació de vot, CiU i PSC han pujat quatre dècimes cadascun (34,9% contra 29,9%), i per això no es redueix la distància entre els dos partits. Però l'avantatge de CiU es consolida perquè ara, al contrari que al setembre, la federació nacionalista guanya el PSC en intenció directa de vot, que és la que manifesten els enquestats espontàniament. La posició de CiU es reforça també a l'augmentar la diferència entre els qui, preferències a part, consideren que guanyarà **Mas** respecte als que creuen que guanyarà **Montilla**.

Pel que fa als escons, una qüestió sempre difícil de predir, CiU podria pujar-ne un respecte a l'enquesta anterior, fins a 53 (46 el 2003). Els socialistes no es mouen (40 o 41 diputats) i en perden un o dos en relació amb el 2003. D'aquesta manera la diferència entre CiU i PSC passa de 4 diputats el 2003 a 11 o 13 en aquest moment. Amb tot, CiU queda lluny de la majoria absoluta de 68 diputats que **Pujol** va aconseguir unes quantes vegades.

El tercer partit, ERC, té tendència a la baixa en intenció de vot (12,4% contra 13,3% al setembre i 16,4% el 2003) i en escons. Ara n'obtidria 18 o 19 respecte als 23 del 2003. Però, tret d'un pacte entre els dos grans partits, els seus vots serien necessaris per a l'elecció de **Mas** o de **Montilla**. El PP baixa i se situa en un 10,1% d'intenció de vot (11,9% el 2003) i 12 o 13 diputats (15 ara). Amb tot, el drama del PP és que, com el 2003, no serveix per sumar una majoria de centredreta amb CiU, i per això perd pes. Finalment, ICV continua a l'alça. La seva intenció de vot puja fins a un 9,1% (7,3% el 2003) i augmenta en un o dos escons, fins a 11. El PSC sembla condemnat a una segona posició, però **Montilla** es comença a moure. Puja la seva valoració, del 5 al 5,3, mentre baixa la dels seus contrincants. Els enquestats que asseguruen que votaran **Montilla** pugen del 14,9% al 17,4%, mentre que els de **Mas** s'estanquen. I en el cas d'un duel a dos, les preferències per **Montilla** pugen (del 33,6% al 36,1%), mentre que les de Mas baixen (del 48,3% al 45,6%). En aquest mateix sentit, **Montilla** aconsegueix ser el candidat preferit no ja dels electors d'esquerra, sinó també de centreesquerra, on al setembre **Mas** arribava en primera posició. Resumint, s'incrementa la identificació de l'electorat socialista amb el seu candidat, tot i que no es tradueix encara en estimació de vot.

L'assignatura de **Montilla** és intentar salvar la tradicional fatalitat del PSC a les eleccions catalanes. L'enquesta prediu una victòria de CiU per cinc punts (34,9% a 29,9%), però també indica que els socialistes, en cas d'eleccions generals, superarien ni més ni menys que de 21 punts CiU (41,7% contra 20,7%). Alguns analistes consideraven que un candidat menys vinculat als sectors més nacionalistes del PSC mobilitzaria més els electors que es queden a casa a les eleccions catalanes. Sembla que a aquests electors els preocupa menys el candidat que la contesa concreta: s'activen quan cal elegir el Govern d'Espanya, però són més mandrosos a l'hora de decidir qui mana a la Generalitat. És clar que al moment de fer l'enquesta faltaven tres setmanes per a l'1 de novembre i la campanya electoral encara no ha començat.

Però si avui sembla que **Mas** arribarà primer i que **Montilla** quedarà segon, és menys clar el nom del president i el color polític de la Generalitat. **Mas** no pot ser elegit sumant el PP. És possible, per contra, la seva elecció amb el suport de d'ERC. O l'elecció de **Montilla**, si es repeteix el tripartit. Aquí hi ha "la clau" d'Esquerra. Encara que un nou tripartit serà més difícil si augmenta la distància entre el nombre de diputats de CiU i el del PSC. En aquest cas tampoc es podria descartar la hipòtesi de la "gran coalició", difícil abans de les municipals. O l'elecció de **Mas** amb l'abstenció del PSC.

Aquesta decisió correspondrà als diputats, però quan es pregunta per les preferències si ningú té majoria absoluta, la fórmula preferida és la de la "gran coalició" entre CiU i PSC (27,9%), amb la repetició del tripartit seguint-la de prop. Pugen els partidaris d'aquestes dues fórmules, mentre que descendeixen els que prefereixen tant el Govern nacionalista CiU-ERC (18,4%) com els d'un Govern de centre-dreta (9,2%).

Sigui com sigui, l'elecció del nou president sembla que no serà gens fàcil. I no s'han de descartar tensions per opcions diferents dins de CiU, ni entre els republicans, ni al mateix PSC. I fins i tot entre el PSC, centrat a Catalunya, i el PSOE, més preocupat per la governabilitat espanyola.